

НАБУ
ПРЕТКНОВЕНИЯ

стр 3

«БАТЬКІВЩИНА» ДОМОГЛАСЯ
ПРОДОВЖЕННЯ МОРАТОРІЮ НА ПРОДАЖ
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ЗЕМЛІ

стр 4

БЮДЖЕТ
НА ВИЖИВАННЯ

стр 5

ПОРОШЕНКО — НОВИЙ ЯНУКОВИЧ?

**ПОРОШЕНКО Ж НЕ ТАКИЙ
НЕРОЗУМНИЙ, ЯК ЯНУКОВИЧ: ВІН
ВОЧЕВИДЬ РОБИТЬ ВИСНОВКИ ІЗ
ПОМИЛОК СВОГО ПОПЕРЕДНИКА.
ХОЧА В ДЕЧОМУ ЙДЕ ЙОГО
ШЛЯХОМ, А ІНКОЛИ НАВІТЬ
ПЕРЕВЕРШУЄ ЯНУКОВИЧА**

День бабака або просто танці на граблях — тільки так можна охарактеризувати нинішню політичну дійсність. Не полишає відчуття стійкого дежавю: тут вам і ялинку встановлюють, і президент відвідав Вільнюс... Насправді ж ситуація із затриманням й визволенням Міхеїла Саакашвілі остаточно закріпила думку про те, що ми повернулись у часи до Революції Гідності.

(Закінчення на стор. 2)

КОНТЕКСТ

«Ніхто не має права чинити політичний терор»

Лідер фракції «Батьківщина» Юлія Тимошенко, виступаючи з трибуни Верховної Ради, заявила: те, що відбувається із Міхеїлом Саакашвілі, — розправа.

«Ми всі представляємо різні політичні сили, ніхто не скасовував чесну справедливую політичну конкуренцію в країні. Але ніхто не має права у вільній, європейській, демократичній Україні після двох революцій, після масових репресій на очах усього цивілізованого світу творити розправу над експрезидентом Грузії. А це — саме розправа, коли вриваються в оселю, не допускають адвокатів», — наголосила Юлія Тимошенко.

За словами лідера фракції, «ми можемо по-різному ставитись до пана Саакашвілі, але ніхто не має права чинити політичний терор, який сьогодні став обличчям України».

Фото: <http://novostia.net>

ВСЕУКРАИНСКАЯ ОБЩЕСТВЕННО-ПОЛИТИЧЕСКАЯ ГАЗЕТА

НАШ АДРЕС В ИНТЕРНЕТЕ: GAZETA.VV.COM

Рекомендованная цена
2 грн 50 коп.

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

У травні 2015 року президент Петро Порошенко урочисто представив нового очільника Одеської ОДА Міхеїла Саакашвілі. Тоді глава держави на адресу колишнього президента Грузії сказав чимало теплих та приємних слів. Згадав і про їхню студентську дружбу. Однак трохи більше як за рік після призначення поміж ними пробіг чорний кіт.

Й почалося щось дуже дивне. Спочатку Саакашвілі звільнився. Потім Порошенко позбавив його громадянства. Далі була історія із перетинанням кордону. А нині сотні силовиків намагалися заарештувати політика. І останнє шокувало. Замість того, щоб абсолютно спокійно, згідно з законом, вручити підозру Саакашвілі й викликати на допит, відбулася ціла вистава.

А чого тільки варта презентація генерального прокурора Юрія Луценка? Після цього «викриття» запитань до правоохоронців з'явилося за надто багато. Чому Луценко, замість виступати у парламенті, не вручив підозру Саакашвілі, який мітингував під стінами ВР? Принаймні з точки зору піару влади це було б красиво.

Насправді усе в цій історії дивне. Незрозуміло, чому така увага влади прикута до Саакашвілі. Він, за Конституцією, не може обиратися ані до Верховної Ради, ані в президенти. А його політична сила «Рух нових сил», як свідчать дані останнього опитування, проведеного компанією GfK Ukraine, має лише 2% рейтингу. Тож загрози він не несе ніякої. Та й невже у нас вже є вирок по представникам минулої влади? Ну хоча б один? Що ж тоді робила ГПУ усі ці роки? Отже, усьому цьому дійству хочеться сказати: «Не віро!»

А ще досить засмутила реакція самого Порошенка. У своєму «Твіттері» він написав: «Армія не для того тримає фронт, щоби ворог орудував у глибокому тилу. Ми даємо

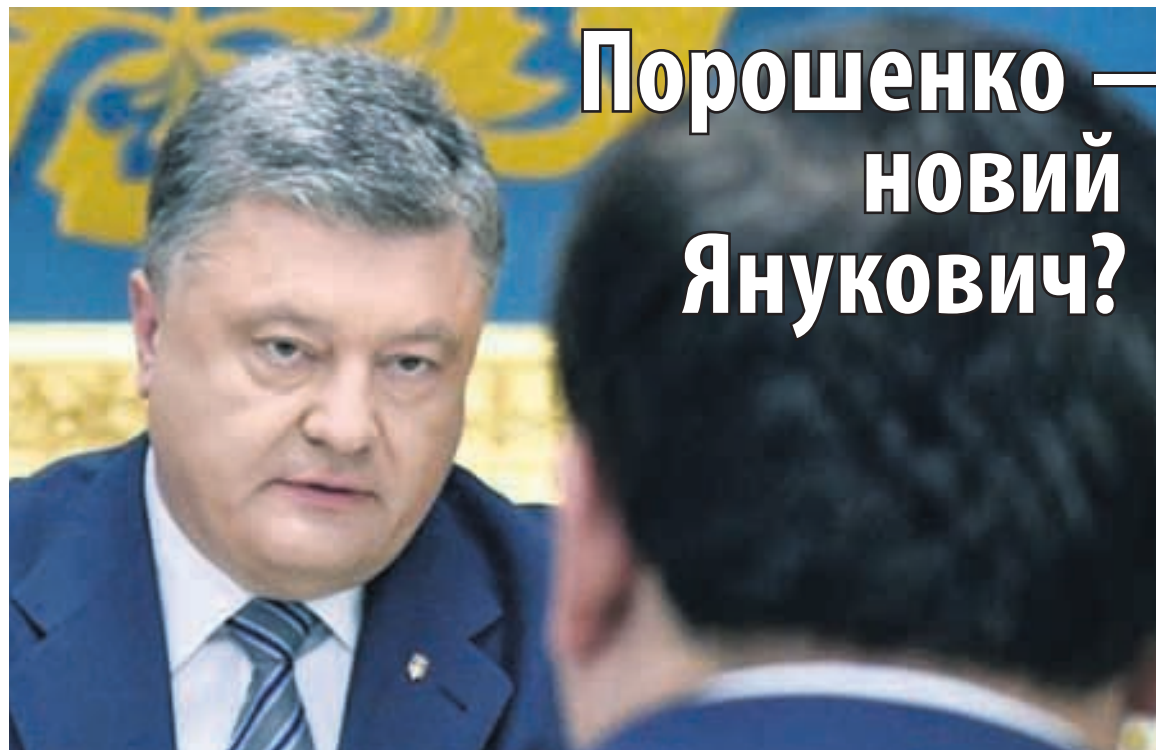

ЦЕ «ЗРАЗКОВО-ПОКАЗОВИЙ» КЕЙС, ВИСТАВА ДЛЯ ЮЛІИ ТИМОШЕНКО, АНДРІЯ САДОВОГО ТА ІНШИХ ОПОЗИЦІОНЕРІВ. МОВЛЯВ, ДИВІТЬСЯ, МИ МОЖЕМО ВАС У БАРАНЯЧИЙ РІГ СКРУТИТИ, ЯКЩО ЗАХОЧЕМО. ТА ВИСТАВА ЦЯ НЕ ВДАЛАСЯ, ТОМУ ЩО АКТОРАМ НЕ ЗАПЛАТИЛИ ДОСТАТНЬО, Й ВОНИ БУЛИ НЕ ТОГО РІВНЯ

відсіч профінансованій з Москви гоп-компанії, і я відчуваю в цьому підтримку з боку суспільства».

Тобто у нас вже не існує презумпції невинуватості? Чи, може, вирок вже написаний?

Розібратися у нинішньому стані речей надто складно. Чим все ж таки керувалася

Порошенко — НОВИЙ Янукович?

влада, та яке продовження матиме ця історія, — про це розповіли експерти.

«ЗРАЗКОВО-ПОКАЗОВА» ВИСТАВА

Директор Українського інституту аналізу та менеджменту політики Руслан Бортник говорить про те, що влада нині намагається вирішити проблему виборів 2019 року.

«У цьому контексті йде системна послідовна зачистка опозиційних політичних активів. І хоча Міхеїл Саакашвілі не може вважатися класичним конкурентом влади, але його діяльність для неї створює суттєву проблему. Екс-президент Грузії та екс-губернатор Одещини є точкою збору протестного електорату: люди виходять не за Саакашвілі, а проти Порошенка. Цей протестний рух пройшов шлях від дуже ліберального до радикального. І в контексті того, що рівень довіри до влади складає 60–80%, будь-який протест є потенційно небезпечним для неї. Адже на фоні радикалізації гасел кількість мітингувальників збільшилася. Й існує вірогідність трансформації політичної акції під пар-

відволіклися на внутрішні конфлікти.

«Насправді це «зразково-показовий» кейс, вистава для Юлії Тимошенко, Андрія Садового та інших опозиціонерів. Мовляв, дивіться, ми можемо вас у баранячий ріг скрутити, якщо захочемо. Та вистава ця не вдалася, тому що акторам не заплатили достатньо, й вони були не того рівня», — говорить експерт.

На думку Руслана Бортника, нині влада зробила кіль-

комат на Саакашвілі. У мене виникають сумніви щодо його достовірності. Якщо уважно подивитися продемонстроване генпрокурором Юрієм Луценком відео, можна побачити зміну фону, настроїв... Таке враження, що це нарізка з різних шматків. Діалоги більш схожі на просту начитку тексту для явки з повинною, аніж на ділову розмову ділових людей. Так не розмовляють, викриваючи усі «явки-паролі». Компро- мат більше схожий на швидко

КОМПРОМАТ БІЛЬШЕ СХОЖИЙ НА ШВИДКО ЗЛІПЛЕНИЙ ДИСКРЕДИТАЦІЙНИЙ МАТЕРІАЛ, ЯКИЙ ПОВИНЕН БУВ ЯКОСЬ ОБҐРУНТУВАТИ ЗАТРИМАННЯ СААКАШВІЛІ. ТА ЗДАЄТЬСЯ, ЩО ЦЯ ДЕМОНСТРАЦІЯ ТІЛЬКИ ПІДІРВАЛА ДОВІРУ ДО САМОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА

ка серйозних помилок. Перша — політико-правова. Адже не було жодних підстав для фактичного затримання Саакашвілі. Його могли просто викликати на допит до слідчого, уникнувши будь-якої ескалації. І усе це призводить до кризи легітимності.

«Друга помилка — політехнологічна. Влада вко-

зліплений дискредитаційний матеріал, який повинен був якимось обґрунтувати затримання Саакашвілі. Та мені здається, що ця демонстрація тільки підірвала довіру до самого генерального прокурора», — пояснює експерт.

Руслан Бортник зазначає, що нині влада стоїть на перехресті, тобто перед вибором, що робити далі. В цій ситуації усі сторони знаходяться в сірій зоні, тож можна було б домовитися між собою. «Якщо цього не зробити, то подальшої ескалації не оминати. І це зашкодить не тільки нашому іміджу за кордоном, а й ослабить державні механізми», — констатує політолог.

НЕ В'ЯЗНИЦЯ, А ДИСКРЕДИТАЦІЯ

Президент громадської організації «Центр досліджень політичних цінностей» Олесь Доній вважає, що нині в країні буде утворений авторитарний поліцейський режим задля утримання влади.

«З цією метою здійснено комплекс заходів: зокрема, узурпація фінансових потоків,

підпорядкування основних ЗМІ, знешкодження опозиції — наявної чи потенційної. Робиться це кількома шляхами: наприклад, створюються так звані чорні списки на телеканалах, а також вдаються до спроби дискредитації та маргіналізації».

Міхеїл Саакашвілі — гіперактивний діяч, і цим він дуже надокучав владі. Не схильний думати, що основна мета — посадити екс-президента Грузії. Поясню чому. Якщо буде суд, то відкритий: тож там, як і в 2011 році, коли судили Тимошенко, будуть присутні медіа, дипломати, громадські діячі. Тому усі порушення, відсутність реальних доказів були б помітними, й саме звинувачення могло б розвалитися. Навіть незважаючи на те, що судова система підпорядкована президенту після так званої реформи. Найголовніше, що до суду буде прикута увага суспільства.

Знову-таки згадайте 2011 рік: Янукович посадив Тимошенко, але вона все одно залишилась лідером та була головним боєм тодішнього президента. Янукович не зміг позбутися її. Порошенко ж не такий нерозумний, як Янукович: він вочевидь робить висновки із помилок свого попередника. Саме тому дискредитація, а не в'язниця. Хоча в дечому він йде його ж шляхом, а інколи навіть пере-

вершує Януковича», — пояснює політолог.

За словами Олесь Донія, Порошенко хотів би монополізувати патріотичний електорат. Можливо, тому й сплила російська тема.

«Мене не переконали плівки, які продемонстрував генеральний прокурор. Здивувала сама спецоперація... Виникло забагато питань: наприклад, хто мітив купюри? Та є ще одне цікаве питання: чи пригадуєте ви суди над російською агентурою, яка точно наявна в Україні? Відповідь проста: ні. Та й із представниками минулої влади справи йдуть цікаво. Згадайте тільки, що закрита справа Юрія Іванюченка...» — говорить експерт.

На завершення Олесь Доній додає, що, скоріше за все, влада й надалі тиснутиме на Саакашвілі, знову намагаючись його дискредитувати: «Маючи медійні ресурси, можна продовжувати це робити, і на частину населення це матиме вплив. Ось така прикра реальність».

Яна ДЖУНГАРОВА

Война между Генеральной прокуратурой и Национальным антикоррупционным бюро началась еще летом 2016 года. До недавнего времени конфронтация то усиливалась, то затихала, но нынче достигла своего апогея. Эксперты рассказали «ВВ» о причинах этой битвы и о том, какими могут быть ее последствия.

ПОДГОТОВКА К ВЫБОРАМ

Кандидат политических наук, политолог Алексей Якубин говорит о том, что одной из главных причин усиливающегося противостояния правоохранителей и антикоррупционеров является приближение президентских выборов 2019 года.

«Представители власти хотят полностью контролировать сферу антикоррупционных расследований. НАБУ, поссорившееся со многими ключевыми политическими игроками, в этой ситуации рассматривают как инородное тело. Есть опасения, что в разгар избирательной кампании этот орган может инициировать расследования в отношении самого президента или его окружения. Не исключено, что Нацбюро займется офшорами, чего не делало доселе. Именно поэтому Банковская решила нанести упреждающий удар: поставить антикоррупционеров за красную линию. А возможно, это попытка сделать руководителя НАБУ Артема Сытника более лояльным. Осуществить это хотят в самое ближайшее время, чтобы 2018 год полностью посвятить подготовке к выборам. Вот поэтому мы и наблюдаем усиление конфликта», — анализирует ситуацию политолог.

По словам Алексея Якубина, существует и внешний фактор: к примеру, несколько человек в США, которые так или иначе пытаются курировать украинский вопрос. Если раньше все замыкалось на вице-президенте Джозефе Байдене, то нынче есть спецпредставитель Госдепартамента США по вопросам Украины Курт Волкер, помощник госсекретаря США по делам Европы и Евразии Уэсс Митчелл, а также несколько советников президента Дональда

Трамп. И Банковская также пытается использовать нынешнюю их разобщенность.

«Если война против НАБУ продлится и выйдет на новый уровень, будут ли санкции? То, что Запад предупредил нас о недопустимости вмешательства в работу НАБУ, — важный сигнал. Действительно, какие-то программы помощи могут быть пересмотрены. Но не стоит забывать, что в США (НАБУ в некотором роде их детище) в принципе есть некий раскол в

этом вопросе. С одной стороны, представители тамошней бюрократии решительно настроены, но для Белого дома есть куда более важные насущные вопросы — Северная Корея, Израиль... И в АП тоже это понимают. Что будет дальше? Сложно сказать. Но в Администрации президента хотели бы в будущем году перевернуть страницу и заниматься совсем другими вопросами. На самом деле Банковская делает шаг вперед и два шага назад.

Так было и с законопроектом «О парламентском контроле», который, кстати, в том числе должен был отвлечь внимание от отставки главы парламентского комитета по вопросам предупреждения и

У ВЛАСТИ ЕСТЬ ОПАСЕНИЯ, ЧТО В РАЗГАР ПРЕЗИДЕНТСКОЙ ИЗБИРАТЕЛЬНОЙ КАМПАНИИ НАБУ МОЖЕТ ИНИЦИИРОВАТЬ РАССЛЕДОВАНИЯ В ОТНОШЕНИИ САМОГО ПРЕЗИДЕНТА ИЛИ ЕГО ОКРУЖЕНИЯ. НЕ ИСКЛЮЧЕНО, ЧТО НАЦБЮРО ЗАЙМЕТСЯ ОФШОРАМИ, ЧЕГО НЕ ДЕЛАЛО ДОСЕЛЕ. ИМЕННО ПОЭТОМУ БАНКОВАЯ РЕШИЛА НАНЕСТИ УПРЕЖДАЮЩИЙ УДАР

противодействия коррупции Егора Соболева», — констатирует эксперт.

ВЛАСТЬ МОЖЕТ ОКАЗАТЬСЯ В ИЗОЛЯЦИИ

Эксперт Украинского института анализа и менеджмента политики Николай Спиридонов считает, что власть действительно хочет взять под контроль НАБУ, однако, судя по последним новостям из США, этот вопрос отложат.

ЕСЛИ ПРОТИВОСТОЯНИЕ ПРОДОЛЖИТСЯ, БЕЗВИЗ МОЖЕТ БЫТЬ ПРИОСТАНОВЛЕН. ЧТО СТАНЕТ БОЛЬШИМ УДАРОМ ДЛЯ ПРЕЗИДЕНТА, ПОСКОЛЬКУ ЭТО ЕГО КОРОННАЯ ТЕМА. ОН, ДАЖЕ ОТКРЫВАЯ ДЕТСКИЙ САД, О БЕЗВИЗЕ РАССКАЗЫВАЕТ! ЧТО ЖЕ ПОТОМ ГОВОРИТЬ ИЗБИРАТЕЛЯМ?

«Сначала все выглядело радужно: в 2015 году, например, президент Петр Порошенко председательствовал на заседаниях НАБУ. Но постепенно этот орган начал, так сказать, выплзть из-под контроля. К примеру, говорят, что Нацбюро занимается расследованием в отношении самого президента! Неудобно...» — объясняет политолог.

В то же время, по словам Николая Спиридонова, такие конфликты в цивилизованном мире

НАБУ преткновения

не редкость, но они происходят не в публичной плоскости.

«Это конкуренция за финансирование (в НАБУ зарплаты раза в три выше, чем в ГПУ), полномочия (НАБУ мечтает о том, чтобы получить полноценное право на прослушку).

ударом для президента, поскольку это его коронная тема. Он, даже открывая детский сад, о безвизе рассказывает! Что же потом говорить избирателям?

Порошенко, как и Кучма в 2002 году после скандала с «Кольчугами», рискует стать

Еще такой интересный вопрос: почему у нас до сих пор не криминализован конфликт интересов? Например, когда человек сам себе выписывает огромную премию. Мы любим говорить о позитивном примере борьбы с коррупцией в Румынии. Так вот, около 70% чиновников в этой стране получили сроки как раз из-за того самого конфликта интересов. Вот вам иллюстрация того, что происходит за кулисами демагогии», — рассказывает политолог.

По словам Валентина Гладких, точки над «i» в противостоянии правоохранителей и антикоррупционеров должен был бы поставить как раз правоохранительный орган. Но вот проблема — в этой ситуации нет незаангажированного органа, который бы пользовался доверием украинцев.

«Так или иначе, ситуацию нужно решать исключительно в правовом поле. Любое политическое решение потянет дальнейшую деградацию правовой системы, закон и далее будет подменяться политической целесообразностью. Все это закончится катастрофой.

Есть вопросы к НАБУ — проводите аудит. Точно так же нужно проводить проверки в других правоохранительных органах, к которым есть претензии. Кто-то нарушил закон — должен отвечать», — констатирует эксперт.

Также Валентин Гладких прокомментировал появление законопроекта «О парламентском контроле»: «Не секрет, что топ-коррупция сосредоточена во власти. Вероятно, и в парламенте. Поэтому депутаты не имеют права вмешиваться в работу НАБУ. Этот орган может отчитываться перед парламентом, но ни в коем случае не может быть ему подконтрольным. Коррупционеры не могут бороться с коррупцией. Это абсурд».

Подытоживая, политолог обращает внимание на то, что было бы очень несправедливо, если бы из-за этой локальной войны Украина лишилась поддержки Запада. А вот адресные санкции в отношении чиновников были бы весьма уместными.

Анна СПИВАК

нерукопожатным. Украинская власть может оказаться в изоляции, ведь раздражение от ее действий у Запада накапливается», — завершает политолог.

ПРАВОВЫЕ КОЛЛИЗИИ

Кандидат философских наук, политический эксперт ОО «Слово і діло» Валентин Гладких считает, что ключевой причиной конфликта, возникшего между НАБУ и ГПУ, является несовершенное законодательство.

«И вина за это лежит на народных депутатах. Они должны были исправить противоречия, правовые коллизии и ошибки, грамотно прописать вопросы подследственности и так далее. Но не сделали этого до сих пор. Парламентариям-антикоррупционерам следовало бы не бегать по эфирам, а заняться законодательством и закрыть все возможные бреши, коих много.

К примеру, у меня возникает вопрос: почему чиновники могут получать от «близких родственников» слишком дорогие подарки, которые не облагаются налогом? Да и родственники не должны объяснять, откуда у них такие богатства. Эту норму прописывали якобы для простых людей, чтобы они не отдавали последнее. Но под ее прикрытием мамы и папы «дарят» чиновникам дорогие автомобили, квартиры, землю. Почему эту норму не переписать?

«Батьківщина» домоглася продовження мораторію на продаж сільськогосподарської землі

Команда ВО «Батьківщина» разом із аграріями одержала перемогу у боротьбі за українські чорноземи — минулого пленарного тижня Верховна Рада проголосувала за продовження до 2019 року мораторію на продаж сільськогосподарської землі.

Нинішній рік був непростим. Адже влада робила все, щоб запустити ринок землі. «Батьківщина» завжди відстоювала інтереси громадян, тому виступала за проведення Всеукраїнського референдуму за народною ініціативою, щоб саме українці вирішили, чи на часі перетворювати землю на товар. Попри виконання всіх необхідних процедур, Окружний адміністративний суд Києва, за вказівкою зверху, прийняв ухвалу про заборону народу України проводити референдум. Воно й зрозуміло, адже переважна більшість українців розуміє, що наразі не можна торгувати землею. Бо для того, щоб ринок чорноземів не перетворився на базар, потрібно унормувати сферу земельних відносин. В іншому разі наділи пішли б з молотка за безцінь.

Минулого тижня на погоджувальній раді ВР Юлія Тимошенко із командою домоглася внесення до порядку денного парламенту законопроекту про продовження мораторію на продаж земель сільськогосподарського призначення, термін якого спливав 1 січня 2018 року. У четвер (день голосування) під Верховною Радою фермери, представники аграрних профспілок, приватні землевласники та небайдужі до долі своєї країни громадяни провели мітинг, вимагаючи від народних обранців підтримати документ, який заморожує відкриття ринку землі.

Виступаючи з парламентської трибуни, лідер фракції «Батьківщина» Юлія Тимошенко наголосила, що українська земля безцінна і від неї залежить добробут країни. На її переконання, не можна відкривати ринок землі, адже селяни не мають коштів для того, щоб її купити.

«Продавати землю можна лише у тому випадку, якщо є селяни, які мають гроші її придбати, а не мафія, яка має гроші викупити все в селян!» — заявила Тимошенко.

Голова фракції також нагадала, що ринкова вартість чорноземів складає 3,5 трильйона євро, що дорівнює 40-річному ВВП України.

Свою чергою заступник голови партії «Батьківщина» Іван Крулько виклав мітингувальникам концепцію партії, згідно з якою держава має запропонувати фермерам «довгі» та дешеві кредити, аби вони могли купити техніку, добрива, посіяти та зібрати врожай.

«Якщо не станемо на своїй землі господарями, будемо на ній кріпаками. Бо прийде росіянин, китаєць, який не думає про народ і про Україну, а лише про власну кишеню, — і захопить землю», — зауважив він.

Зі свого боку народний депутат Вадим Івченко зазначив, що сьогодні «Батьківщина» подає необхідні законопроекти, які дають, наприклад, одноосібним господарствам можливість стати сільгосптоваровиробником через кооперацію, об'єднатись і отримувати гідну ціну на вироблені продукти. Але всі ці проекти не вносяться на розгляд парламенту!

Минулого тижня «Батьківщина» відстояла українську землю. Мораторій дійсно продовжено. Але треба розуміти, що рік спливе дуже швидко. Тому команда Юлії Тимошенко буде добиватися прийняття важливих для добробуту нашої країни законопроектів, щоб гідно в Україні жив кожний з нас, а не тільки верхівка, наблизена до влади.

Олекса ГОНСЬКИЙ

Гідра аграрного рейдерства в останні кілька років розповзлася по Україні і набула масштабів стихійного лиха. Це і знищення врожаю, підпали, побиття, катування, викрадення фермерів та навіть розстріли людей, які працюють на землі. Українці об'єдналися, щоб протистояти хижацькій навалі. І зараз, після продовження мораторію на продаж земель сільгосппризначення, загарбники, скоріше за все, заляжуть на дно. Але чи надовго?

Боротьбу проти рейдерів розпочали самі аграрії, які об'єднуються в заgonи самооборони, аби протистояти злочинським намірам нападників. Правова допомога людям, що працюють на землі, надається завдяки ВО «Батьківщина», яке разом із громадськими організаціями створило мережу антирейдерських штабів по всій Україні.

Коли ж аграрне рейдерство влітку досягло небаченого досі розмаху, цю проблему нарешті помітили в уряді. Прем'єр сказав, як відрізав: «У нас в уряді, в Національній поліції є тільки один рецепт. Він називається українською мовою «обличчям у підлогу». Тому я хотів би підкреслити і закликати всіх правоохоронців країни: якщо хтось десь, у будь-якому куточку України здійснює фізичні захоплення чийогось майна, відразу реагувати, заарештувати, доставляти в суд і вимагати покарання».

Але, за словами президента Асоціації фермерів та приватних землевласників України (АФЗУ) Івана Томича, на жаль, нерідко саме представники силових структур та місцевих адміністрацій є учасниками цих протизаконних дій.

«Два роки боронимо спільно з «Батьківщиною» кожного фермера, який до

нас звертається. І це ми робимо без залучення силових структур, а час-то густо проти них. Тому що корупція пронизала всі правоохоронні органи», — розповів він «ВВ».

Після заяви уряду до роботи антирейдерських штабів долучилися спеціалісти з Мін'юсту. І боротьба зі злочинцями отримала новий імпульс. Народний депутат від «Батьківщини» Олександра Кужель розказала, як в одному селі на Кіровоградщині за одну ніч реєстратор позбавив права власності на паї 110 осіб. Завдяки роботі штабу за два тижні вдалося повернути людям їхню землю. І це лише один приклад.

Хоч би як гарно не зарекомендували себе штаби, але спершу потрібно виправити прогалини в законодавстві, щоб не залишити рейдерам лазівки.

Заступник голови Всеукраїнської аграрної ради Михайло Соколов розповів «ВВ», що профільними аграрни-

БІЙ РЕЙДЕРАМ. Невже останній?

ми асоціаціями разом із Мін'юстом був розроблений законопроект, який вже зареєстрований у парламенті за №7363 від 6 грудня 2017 року («Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо стимулювання створення та діяльності дрібних фермерських господарств і деконцентрації повноважень у сфері земельних відносин»).

«Це революційний законопроект, завдяки якому більшість схем зловживань стануть неможливими. Вводиться норма, згідно з якою державний реєстратор повинен особисто перевіряти всю без винятку інформацію, розпочинаючи з даних Держгеокадастру і закінчуючи відповідністю довіреності вимогам законодавства».

«Коли до реєстратора прийде заявник, наприклад власник ділянки, щоб укласти договір, йому не потрібно буде приносити витяг з реєстру чи будь-які інші папірці. Тому що реєстра-

тор зазначив, що згідно з постановою Мін'юсту неможливо буде внести нові дані, якщо є діючий договір: або строк його дії повинен сплинути, або друга сторона угоди має погодитися, що договір розірваний. Тобто ця сторона повинна прийти і власноруч подати заяву про бажання розірвати угоду».

«На жаль, часто проводять реєстраційні дії навіть на підставі підроблених документів. Законопроект це унеможливує. Бо якщо власник чи орендар побоюються рейдерства, їм потрібно просто повідомити, що будь-які зміни у реєстрі щодо переміни майнових прав можуть відбуватися виключно при наданні нотаріально завереного документа. Для цього власнику потрібно просто написати заяву, а орендарю внести цей пункт в договір оренди», — додав Михайло Соколов.

Крім того, за його словами, розмежується зміст інформації у Держгеокадастрі та реєстрі майнових прав. У першому будуть дані виключно про земельну ділянку та її кадастровий номер. А в другому — про те, хто володіє ділянкою з певним кадастровим номером. Таким чином уникнемо дублювання інформації, що позбавляє рейдерів шансів на незаконне заволодіння ділянкою землі.

Ще одна нова норма вимагає, що всі дані щодо всієї землі, яка в нас є, повинні бути внесені до Держгеокадастру впродовж року. Тобто не має залишитися білих плям: якщо державна земля — нехай державна, якщо приватна, то приватна.

Михайло Соколов додав, що в законопроекті ще багато корисних норм. І тепер справа за Радою — вона має розглянути документ.

Іван Томич каже, що прийняття цього законопроекту, безперечно, необхідно: «Бо в тіні зараз знаходиться більше 10 млн гектарів землі. Також слід розібратися з оформленням земельних паїв, бо одні наділи зареєстровані на реального власника, а інші — на міфічного. Проблем багато. Як багато і прекрасних законів, які, на жаль, не діють».

Експерт також побоюється, що при роботі штабів та навіть прийнятті законопроекту рейдери можуть активізуватися вже влітку. Як це зазвичай буває, коли наближається закінчення строку дії мораторію на продаж земель сільгосппризначення.

Аріна МАРТОВА

ПРОВОДАТЬ РЕЄСТРАЦІЙНІ ДІЇ НАВІТЬ НА ПІДСТАВІ ПІДРОБЛЕНИХ ДОКУМЕНТІВ. ЗАКОНОПРОЕКТ ЦЕ УНЕМОЖЛИВЛЮЄ. БО ЯКЩО ВЛАСНИК ЧИ ОРЕНДАР ПОБОЮЮТЬСЯ РЕЙДЕРСТВА, ЇМ ПОТРІБНО ПРОСТО ПОВІДОМИТИ, ЩО БУДЬ-ЯКІ ЗМІНИ У РЕЄСТРІ ЩОДО ПЕРЕМІНИ МАЙНОВИХ ПРАВ МОЖУТЬ ВІДБУВАТИСЯ ВИКЛЮЧНО ПРИ НАДАННІ НОТАРІАЛЬНО ЗАВЕРЕНОГО ДОКУМЕНТА. ДЛЯ ЦЬОГО ВЛАСНИКУ ПОТРІБНО ПРОСТО НАПИСАТИ ЗАЯВУ, А ОРЕНДАРЮ ВНЕСТИ ЦЕЙ ПУНКТ В ДОГОВІР ОРЕНДИ», — ДОДАВ МИХАЙЛО СОКОЛОВ.

КРІМ ТОГО, ЗА ЙОГО СЛОВАМИ, РОЗМЕЖУЄТЬСЯ ЗМІСТ ІНФОРМАЦІЇ У ДЕРЖГЕОКАДАСТРІ ТА РЕЄСТРІ МАЙНОВИХ ПРАВ. У ПЕРШОМУ БУДУТЬ ДАНІ ВИКЛЮЧНО ПРО ЗЕМЕЛЬНУ ДІЛЯНКУ ТА ЇЇ КАДАСТРОВИЙ НОМЕР. А В ДРУГОМУ — ПРО ТЕ, ХТО ВОЛОДІЄ ДІЛЯНКОЮ З ПЕВНИМ КАДАСТРОВИМ НОМЕРОМ. ТАКИМ ЧИНОМ УНИКНЕМО ДУБЛЮВАННЯ ІНФОРМАЦІЇ, ЩО ПОЗБАВЛЯЄ РЕЙДЕРІВ ШАНСІВ НА НЕЗАКОННЕ ЗАВОЛОДІННЯ ДІЛЯНКОЮ ЗЕМЛІ.

тор зобов'язаний власноруч зайти до усіх баз даних, зробити з них витяги, упевнитися, що заявник має право на виконання операції, зберегти всю інформацію, щоб у подальшому обґрунтувати свої дії», — пояснив Михайло Соколов.

Також законопроект має усунути проблему подвійної реєстрації договорів.

«Зараз така проблема виникає через те, що дані договорів оренди, які укладені до 2013 року, знаходяться в Держгеокадастрі. А ось інформація про нові договори знаходиться в реєстрі майнових прав. Недоброчесні реєстратори «не помічали» даних у Держгеокадастрі й вносили до своєї бази даних нові записи. Виходило, що у базах різні дані про те, хто орендує цю землю. А далі — маски-шоу, збір чужого врожаю і таке інше», — розповів Соколов.

«Такого давно не бывало. До 31-го еще 24 дня, а Верховная Рада уже и бюджет проголосовала!» — написал на своей странице в «Фейсбуке» президент Порошенко. И правда, в этот раз депутаты умудрились оперативно принять главный финансовый документ страны на следующий год. Да, не в четыре утра, как по традиции, а всего лишь к полуночи, после чего «золушки»-нардепы, изможденные активной работой, смогли покинуть «бал». Премьер после принятия госбюджета-2018 пообещал, что следующий год станет годом экономического роста и реальных изменений социальной ситуации в стране. Однако на поверку выходит, что заявленные «покращения» снова коснутся лишь избранных.

МЕЖДУ ПЕРВЫМ И ВТОРЫМ...

Между первым и вторым чтениями законопроекта о госбюджете на 2018 год прошло чуть больше месяца. Но за столь короткий период документ успел преобразиться, увеличив как доходную, так и расходную части главного финансового документа страны.

Итак, правительство решило увеличить прогноз по инфляции на 2018 год — с 7 до 9%. Впрочем, уже сегодня эксперты прогнозируют, что она будет как минимум на уровне 12–13%.

Доходы госбюджета между первым и вторым чтениями выросли на 36,5 млрд — с 877,1 до 913,6 млрд. Также выросли и расходы проекта госказны на 40,5 млрд — с 948,1 до 988,6 млрд гривен. А дефицит запланирован на уровне 81,8 млрд гривен.

Что такое дефицит? Дыра в бюджете. И не нужно быть великим экономистом, чтобы понять, что на все статьи расходов имеющихся средств недостаточно. Просто представьте себе семью, которая, получив зарплату, планирует, как ее израсходовать. Если вы не вписываетесь в бюджет, нужно сокращать расходы. А если и тогда смета не сходится, при этом жена требует новую шубу, а сын — ноутбук, сбалансированного бюджета точно не получится.

Чтобы удовлетворить всех членов семьи и выжить, можно взять деньги в долг. В 2018 году только кредитов на реализацию инвестпроектов наша страна наберет у иностранных партнеров на 17 млрд грн. Но ведь долги рано или поздно надо отдавать... При таких раскладах казна будет вечно «дырявая».

Впрочем, государственный бюджет тем и отличается от семейного, что к нему претензий со стороны не предъявляют. Поэтому Кабмин и не считает нужным отчитываться о выполнении главного финансового документа страны, хотя и обязан это делать.

СОЦИАЛЬНО НАПРАВЛЕННЫЙ?

Учитывая то, что депутаты радостно вносили с голоса поправки, сулящие определенные «плюшки» некоторым ведомствам, дефицит госбюджета-2018 лишь увеличится. Так, благодаря депутату от БПП Максиму Курячему, поправка которого была учтена при принятии госбюджета-2018, увеличены расходы Генеральной прокуратуры на 400 млн гривен (в том числе на оплату труда на 327,8 млн гривен), аппарата Рады

— на 60 млн гривен (на оплату труда — на 49,2 млн гривен), Государственного управления делами — на 26,1 млн гривен (на оплату труда — на 21 млн гривен), Кабинета министров — на 28,5 млн гривен (на оплату труда — на 23,3 млн гривен), Министерства финансов — на 31,4 млн гривен (в том числе на оплату труда на 25,8 млн гривен) и Национальной академии медицинских наук — аж на... 3 млн гривен. Оно и не мудрено — в нашей стране всегда

с большим «почетом» и «уважением» относятся к науке.

При этом социальные стандарты, об увеличении которых так долго кричали в верхах, между первым и вторым чтениями документа так и не выросли. С 1 января прожиточный минимум составит 1700 грн, с 1 июля — 1777 грн, с 1 декабря — 1853 грн. А минимальная зарплата будет не 4100, а 3723 грн, как это было запланировано ранее.

Правительство решило разве что подкинуть в бюджет дополнительные 16 млрд грн на жилищно-коммунальные субсидии. На эту статью расходов, которая фактически свидетельствует об уровне

ны за счет других неизвестных источников, кроме заработной платы», — подчеркнул он, добавив, что подобные нестыковки главной финансовой сметы страны говорят о ее манипулятивности.

Политолог Николай Спиридонов считает, что фактически госбюджет-2018 в очередной раз будет антисоциальным.

«Минимальная зарплата вырастет всего лишь на 523 гривни (до 3723), что вряд ли покроет даже реальный уровень инфляции. Зато зарплаты депутатов повысятся в два раза, а расходы на содержание аппарата ВР достигнут 1,5 миллиарда гривен!

путат Ирина Сысоенко констатировала, что принятая недавно медреформа в госбюджете-2018 финансово не обеспечена.

«Четырех миллиардов, выделенных на строительство амбулаторий и закупку оборудования, недостаточно. Недофинансирование приведет к тому, что амбулатории будут стоять пустыми. В них не будут работать! Ведь одной из главных задач медицинской реформы является повышение зарплат медикам. А с увеличением минимальной зарплаты в 2018 году до 3723 грн медицинские тарифные разряды не повышают, снова будет «уравниловка», когда и врач, и уборщица, и сторож будут получать минимальную зарплату! Государственная программа развития экстренной медицинской помощи профинансирована на 0 гривен! То есть средства на тех, кто спасает жизнь граждан, отсутствуют в расходах госбюджета-2018», — написала она в «Фейсбуке».

Янукович обещал «почути кожного», Порошенко — «жити по-новому». При этом личные аппетиты чиновники из высших эшелонов власти умерять не намерены. По словам Славы Черкашина, в нынешнем году вакханалия роста расходов носит неприкрытый характер.

«Проект не предусматривает, при почти нулевом росте экономики, даже незначительного сокращения бюрократии или рестрикции расходов. Единственным министерством, уменьшившим свой бюджет, стало Министерство экологии и природных ресурсов — и то за счет отмены взносов Украины, связанных с возведением проекта «Укрытие» на ЧАЭС», — констатировал он.

По словам эксперта, Кабмин по сравнению с прошлым годом увеличил свои расходы на 48%, фискальная служба — на 67%. При этом расходы на армию в воюющей стране выросли всего на 31%.

Заботясь о собственном благосостоянии и комфортном пребывании у кормила власти, слуги народа в очередной раз осыплют своих нанимателей, то есть нас с вами, не златом-серебром, а новыми налоговыми нагрузками и неподъемными ценами на все. Ведь госбюджет нуждается в поступлении денежки от украинцев...

Антонина МИРОШНИЧЕНКО

МИНИМАЛЬНАЯ ЗАРПЛАТА ВЫРАСТЕТ ВСЕГО ЛИШЬ НА 523 ГРИВНИ (ДО 3723), ЧТО ВЯРД ЛИ ПОКРОЕТ ДАЖЕ РЕАЛЬНЫЙ УРОВЕНЬ ИНФЛЯЦИИ. ЗАТО ЗАРПЛАТЫ ДЕПУТАТОВ ПОВЫСЯТСЯ В ДВА РАЗА, А РАСХОДЫ НА СОДЕРЖАНИЕ АППАРАТА ВР ДОСТИГНУТ 1,5 МИЛЛИАРДА ГРИВЕН

КОНТЕКСТ

Во имя обеспечения сбалансированности

По сложившейся парламентской традиции непосредственно перед рассмотрением проекта госбюджета на 2018 год народные депутаты приняли изменения в Бюджетный и Налоговый кодексы.

Парламентарии увидели предложенные изменения за несколько минут до начала рассмотрения. И, естественно, не могли их толком изучить.

В Раде восьмого созыва на Регламент давно плюют с высокой горки. Поэтому никто не предоставил народным избранникам возможности в течение десяти дней проанализировать законодательные изменения и внести свои предложения. Да и в ходе голосования предпочли не заметить кнопкодства. Главное, чтобы документ был принят и якобы обеспечивал сбалансированность госбюджета-2018.

Изменения предусматривают увеличение ставки экологического налога на 11,2%, а ставки рентной

платы за пользование недрами в целях, не связанных с добычей полезных ископаемых, рентной платы за специальное использование воды и рентной платы за специальное использование лесных ресурсов — на 16,8%. Также в следующем году для курящих украинцев на 29,7% вырастет акциз на табачные изделия. Предусмотрено, что с 2019 по 2025 год акциз будет повышаться на 20% ежегодно до достижения уровня в 90 евро за 1000 штук.

Также Верховная Рада ввела дополнительные ограничения на беспошлинный ввоз товаров из-за границы. Согласно изменениям, правила беспошлинного ввоза товаров в ручном или сопроводительном багаже на сумму до 500 евро (в аэропортах — до 100 евро) и весом до 50 кг будут действовать для тех, кто отсутствовал в Украине более 24 часов и въезжает в страну не чаще, чем один раз в течение 72 часов. При этом в случае более частого въезда пошлиной не облагаются товары на сумму только до 50 евро.

Серьезно увеличивается и бюджет силовых ведомств.

Слухи о резком росте прожиточного минимума не подтвердились. По мнению власти, на 1 января 2018 года он составляет 1700 гривен в месяц (хотя очень трудно себе представить, как можно достойно прожить на эти деньги), — написал он в «Фейсбуке».

И действительно, парламентарии перед принятием госбюджета не забыли повысить себе любимым зарплаты. Как написал на своей странице в соцсети экс-директор департамента налоговой и таможенной политики Минфина Слава Черкашин, депутаты уравнили свои зарплаты с министерскими, и теперь должностные оклады народных избранников достигнут 16 тысяч гривен.

Чтобы окончательно развеять миф о «людоцентризме», стоит напомнить, как правительство носилось с повышением зарплат учителей. Однако, как показывает документ, педагогов у нас любят меньше, чем «своих» собственников агропредприятий. Ведь на зарплаты работников сферы образования направляют 6,7 млрд грн, в то время как аграрные дотации в 7,7 млрд грн достались лишь крупнейшим агропредприятиям, владельцы которых приближены к «императору».

Мало? Заместитель парламентского комитета по вопросам здравоохранения, народный де-

Український ринок праці функціонує переважно на користь роботодавця. Зрозуміло, що в умовах соціально-економічної кризи доводиться пристосовуватися до несприятливих для розвитку реалій. І розмінною монетою у боротьбі за виживання стають саме працівники, яких переводять на неповну зайнятість чи взагалі у «тінь», змушують укладати строкові контракти, фактично перетворюючи на рабів.

ПОСТІЙНА ЗАЙНЯТІСТЬ? НЕ МРІЙТЕ!

Трудові відносини в Україні все більше набувають атипової форми. Тіньова зайнятість, зарплати в конвертах, переведення на папері людини на неповний робочий день, праця по аутсорсингу, примус до підписання строкових контрактів або на умовах ФОП (фізичної особи-підприємця) — до чого тільки не вдається роботодавець, щоб вивести співробітника зі штату!

Згідно із результатами дослідження «Атипова зайнятість і прекарізація праці в Україні», підготовленого за сприяння Фонду Фрідріха Еберта, в нашій країні використовуються всі ці види трудових відносин. Але, на думку дослідників, руйнування звичних трудових відносин (прекарізація) створює ризики для держави, добробуту працівників та їхнього здоров'я. В першу чергу це стосується жінок і молоді.

За словами експерта Центру соціальних і трудових досліджень Віталія Дудіна, на Заході робітник свідомо обирає атипову зайнятість, коли хоче зменшити кількість робочих годин, щоб, наприклад, доглядати за дитиною чи паралельно навчатися. В Україні це — не свідомий вибір пра-

Атипова гра на ринку праці

плює близько 6 млн чоловік. І найбільш поширена атипова зайнятість — у сфері обслуговування, де працюють переважно жінки. Наприклад, у торгівлі це може бути подвійною нелегальна праця без будь-яких гарантій.

У дослідженні наведена реальна історія жінки — переселенки із зони АТО, якій у Маріуполі пропонували роботу на торговельній точці взагалі без зарплати. Тобто вона мала «заробити» самостійно, обважуючи покупців. Чи можна за таких умов казати про лікарняні, відпустки, декрети й інші соціальні гарантії або про дотримання норм законодавства?

Віталій Дудін звернув увагу на те, що зловживання нетрадиційними формами зайнятості часто відбуваються в державному секторі.

Так, у перехідних положеннях медреформи лікарям рекомендовано звільнитися зі штату медзакладу та співпрацювати з поліклініками, оформившись як фізособа-підприємець. Таким чином спеціалісти позбавляються права на постійну зайнятість.

Віталій Дудін відмітив дуже важливу деталь: серед освітніх, які працюють за строковими контрактами, 89% — це жінки.

«Міжнародні експерти не дарма кажуть, що дискримінація тимчасових працівників є непрямою дискримінацією жінок. Адже вони, як і молодь та інші недостатньо конкурен-

даними минулого року, 18,5 тисяч робітників були задіяні в тимчасових агентствах зайнятості. Однак через відсутність вагомих штрафів для роботодавців за неналежні умови праці права тих, хто працює по аутсорсингу, порушуються.

Але «вишенькою на торті» атипової зайнятості в Україні

РУЙНУВАННЯ ЗВИЧНИХ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН СТВОРЮЄ РИЗИКИ ДЛЯ ДЕРЖАВИ, ДОБРОБУТУ ПРАЦЮЮЧИХ ТА ЇХНЬОГО ЗДОРОВ'Я. В ПЕРШУ ЧЕРГУ ЦЕ СТОСУЄТЬСЯ ЖІНОК І МОЛОДІ

тоздатні групи на ринку праці, переважають серед таких нестандартних працівників», — констатував він.

КАБАЛЬНІ КОНТРАКТИ

Віталій Дудін пояснив, що роботодавці, щоб не платити мінімальну зарплатню в повному обсязі, переводять співробітників на неповний робочий час, не зменшуючи при цьому обсяг робіт. На комунальних підприємствах

є саме укладання строкових контрактів.

Голова вільної профспілки Нацопери ім. Т. Г. Шевченка Віра Корнілова розповіла, що закон №955-VII дозволив звільнити усіх артистів України та примусити їх укласти контракти на строк від одного до трьох років.

Вона зазначила, що згідно з діючим законодавством, якщо договір із робітником переукладається декілька разів поспіль, трудові відносини мають ставати безстроковими. Але це не стосується контрактів. Визначає, подовжувати контракт чи ні, тільки директор.

«У нас були випадки, коли відмовилися продовжувати контракт із інвалідами, одинокими матерями, багатодітними мамами та навіть із вагітними жінками», — додала Віра Корнілова, зазначивши, що у робітників культури немає впевненості в завтрашньому дні.

Своєю чергою координаторка проектів Фонду Фрідріха Еберта в Україні Марія Ткаченко підкреслила, що Україна в рамках підписання Угоди про асоціацію з ЄС взяла на себе зобов'язання імplementувати в національне законодавство три директиви, які стосуються саме атипової зайнятості. Зокрема, це директива 9970 (щодо рам-

кової угоди про роботу на визначений термін), 9781 (про неповну зайнятість) та директива 91383 (про контроль безпеки та умов праці співробітників зі строковою зайнятістю). Але досі цього не зроблено.

«Таким чином Україні не вистачає тих критеріїв, які б обмежували роботодавців у зловживаннях щодо їхніх працівників та зловживаннях, які проявляються в атипових формах зайнятості. Якщо взяти, скажімо, країни Європейського союзу, там для працівників встановлено певні критерії захисту», — констатувала Марія Ткаченко.

Наприклад, у Чехії людина може бути працевлаштована за строковим контрактом лише рік. Далі, якщо вона підходить, з нею потрібно укласти безстроковий контракт. Виняток — заміщення осіб, які перебувають у відпустці по дотриманню до дитини.

А в Італії максимум 20% працівників від загальної кількості колективу можуть бути працевлаштовані за строковим контрактом. І роботодавець, у випадку наявності вакантних посад у штаті на умовах постійної зайнятості, зобов'язаний повідомити про них у першу чергу особам,

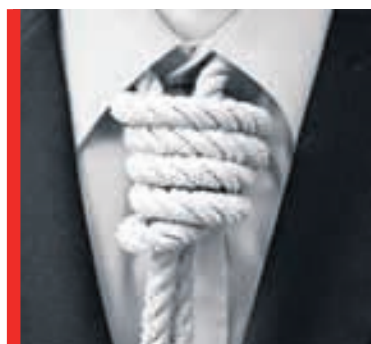
які працюють за строковим контрактом.

«Також є гарний приклад у Болгарії, де строкові трудові договори можуть укладатися лише тоді, коли підприємство має якісь фінансові складнощі. Тобто тільки у випадку проходження процедури банкрутства надається роботодавцю можливість оформлювати відносини, укладаючи строкові трудові контракти», — уточнила експерт.

Марія Ткаченко зазначає, що на Заході рівень захисту робітників, які працюють за строковим контрактом, порівняний до тих, хто працює на постійних умовах.

«Це створює умови, коли сам працівник обирає строкову зайнятість. Адже це сприяє його певній трудовій мобільності та кар'єрному росту. Але тут є питання економічного розвитку країни та погодинної оплати праці. У тих країнах, де погодинна оплата праці на досить високому рівні, попит на працівників на умовах строкового договору є достатньо високим, а дотримання їхніх прав — задовільним», — підкреслила вона, додавши, що Україні потрібно модернізувати існуючі та створювати нові незалежні профспілки задля захисту прав робітників.

Олена САФОНОВА

У 2017 РОЦІ 15 ТИСЯЧ ПРАЦІВНИКІВ СФЕРИ КУЛЬТУРИ БУЛИ ПРИМУСОВО ПЕРЕВЕДЕНІ НА СТРОКОВІ КОНТРАКТИ ТРИВАЛІСТЮ ВІД ОДНОГО ДО ТРЬОХ РОКІВ. У СФЕРІ ОСВІТИ ТАКОЖ ПЕРЕВАЖАЮТЬ ТИМЧАСОВІ ВІДНОСИНИ. ПО КИЄВУ СЕРЕДНЯ ТРИВАЛІСТЬ КОНТРАКТІВ У ШКІЛЬНИХ ТА ДОШКІЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ — ОДИН РІК

цівника, а нав'язаний роботодавцем.

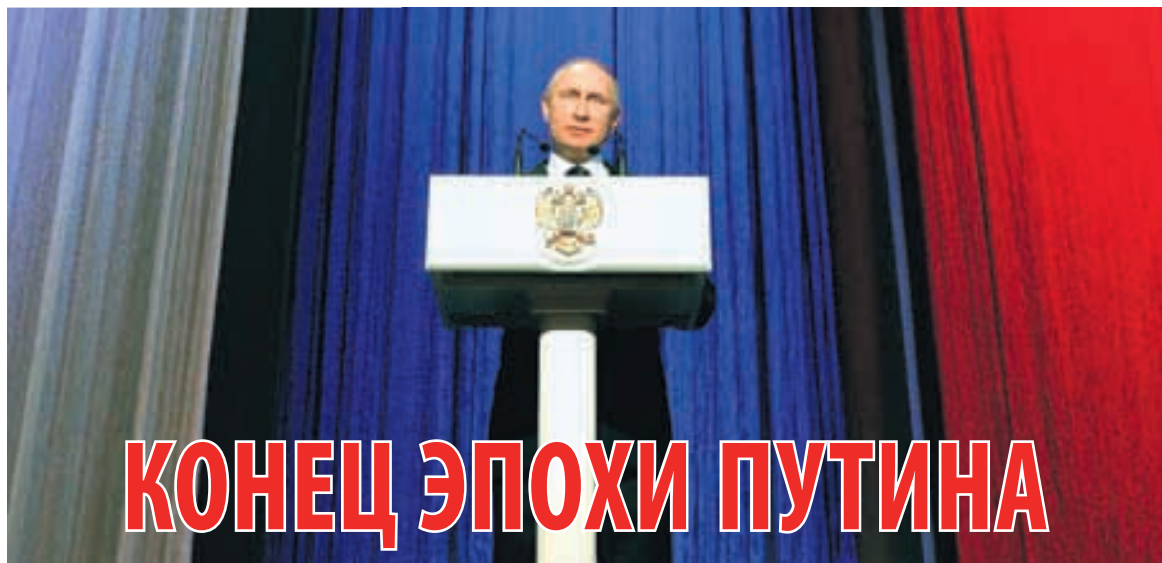
Дійсно, в умовах загальної бідності населення роботодавцю дуже легко схилити працівника до атипових трудових відносин. Адже хто хоче зберегти роботу, щоб отримувати постійний дохід, погодиться на будь-які умови.

За даними дослідження, тінзація праці в Україні охо-

«Яскравий приклад — сфера культури, де в 2017-му 15 тисяч робітників було примусово переведено на строкові контракти тривалістю від одного до трьох років. У сфері освіти також переважають тимчасові відносини. По Києву середня тривалість контрактів у шкільних та дошкільних закладах — один рік», — зауважив експерт.

процвітає псевдосумісництво, що позбавляє робітників можливості отримувати понаднормові. А якщо директору закортить, він може відправити співробітників у примусову безоплатну відпустку.

Здавалося б, робота по аутсорсингу є поширеною західною практикою, яку ми запозичили. Це також атипова форма зайнятості. За

КОНЕЦ ЭПОХИ ПУТИНА

«Если не Путин, то кот» — все знают в России эту поговорку. Но коту опять не повезло: Владимир Путин решил баллотироваться в 2018 году сам, и его шансы на победу неоспоримы. Похоже, хозяин Кремля решил растянуть свое правление на четверть века — целое поколение. Но именно это, рожденное при нынешнем президенте поколение не видит для себя перспектив в путинской России.

КАНДИДАТ БЕЗ ПРОГРАММЫ

Путину и его избирателям предстоят нелегкие три месяца, когда им придется имитировать обсуждение будущего страны. Уже по тому, как действующий президент входил в избирательную кампанию, мы увидели, что никакой позитивной программы на будущее у него для страны нет.

Россиян все меньше волнует имитационная повестка: уровень жизни падает, образование и медицина становятся недоступными, налоги растут. Вместо этого им предлагают Украину и Сирию, Россию как осажденную крепость и на закуску — внутренних врагов и иностранных агентов.

первенца. А как дальше жить тем, кого на радостях еще нарожают? Ни детского сада, ни нормального школьного образования, не говоря уже о бесплатном высшем, этим детям страна уже не гарантирует.

Нетрудно спрогнозировать, что кандидат-фаворит пообещает чего-нибудь также пенсионерам, военным, полицейским, рабочим и молодежи... Никакой системы реформ, даже в масштабах, предлагаемых «системными либералами» вроде Алексея Кудрина, не предвидится.

ВЕРНЫХ ЛЮДЕЙ ПРАКТИЧЕСКИ НЕТ

Многих заботит вопрос: почему Путин объявил о выдвижении

президент настолько неадекватен, что тоже в это верит.

Однако Владимир Путин вполне рационален — он хорошо знает систему власти. Одни работают за деньги, другие — из страха; верных людей практически нет. А если ты знаешь, за сколько сам «купил» своих сотрудников, то как же ты можешь их уважать и им доверять? Именно поэтому после выборов можно прогнозировать дальнейшие «чистки» в окружении Путина.

ВМЕСТО РЕФОРМ БУДУТ РЕПРЕССИИ

Путин остается, но эпоха его уходит. Уже во время следующего президентского срока в России произойдет смена поколений. Несмотря на ностальгию по СССР, Россия окончательно растеряет «завоевания Октября», такие как условно бесплатное образование и медицина.

Советскую промышленную систему сам же Путин фактически отпел на бывшем «гиганте индустрии» — ГАЗе. Скорее

РОССИЯ, ОЧЕВИДНО, ВСТУПАЕТ В НОВУЮ ЭПОХУ СО СТАРЫМ ПРЕЗИДЕНТОМ. РЕФОРМ НЕ БУДЕТ, ЗАТО БУДУТ РЕПРЕССИИ: ПУТИН, СУДЯ ПО ЕГО ЗАЯВЛЕНИЯМ, СОБИРАЕТСЯ ПРАВИТЬ ПО-ПРЕЖНЕМУ

Накануне выборов, правда, риторика смягчается. Кремль чувствует, что россияне боятся «большой войны». Так что Путин временно изображает из себя миротворца: завершает операцию в Сирии и организует обмен пленными на востоке Украины. Но это, пожалуй, и все.

Ни слова о реформе образования, которое стало для большинства россиян платным, о разваливающейся системе здравоохранения. Не говоря уже о «потерянном путинском поколении» — молодежи, которая поддерживает Навального потому, что не видит для себя перспектив в России Путина.

Вместо программы отдельным группам населения бросают подачки, как, например, недавно объявленные меры по повышению рождаемости. По 10 тысяч рублей в месяц малоимущим на новорожденного

своей кандидатуры именно 6 декабря и именно на заводе ГАЗ? Да ведь интриги не было изначально, и дата самовыдвижения была делом неприципиальным. Возможно, я ошибаюсь, но выступление Путина на заводе выглядит скорее как экспромт, чем как тщательно срежиссированная специалистами из президентской администрации постановка.

Скорее всего, это от усталости и отсутствия доверия. При чем не к конкретной команде Сергея Кириенко, а к российскому правящему классу в целом. Люди недоброжелательные могли бы вспомнить тут о характерной для многих правителей болезни — паранойе. Тем более что некоторые подчиненные президента так много говорят о попытке дестабилизации выборов или даже переворота, что создается ощущение, будто

всего, будет пересмотрена и принятая в 1993 году Конституция. Она не устраивает ни либералов, ни государственников, а больше всего — самого Путина, поскольку не позволяет ему вновь избраться в 2024 году.

Страна, очевидно, вступает в новую эпоху со старым президентом. И этот диссонанс постоянно будет давать о себе знать. Реформ не будет, зато будут репрессии. Путин, судя по его заявлениям, собирается править по-прежнему. Значит, его (и Россию) в ближайшие годы ждет немало сюрпризов, гораздо более серьезных, чем нынешние карнавалы выборы и его «неожиданное» выдвижение на новый срок.

Иван ПРЕОБРАЖЕНСКИЙ,
Deutsche Welle, Германия
(Материал печатается с сокращениями)

Беззубое решение МОК

Справедливо или нет решение Международного олимпийского комитета в связи с разоблачениями россиян в ходе разразившегося допингового скандала? Прежде всего стоит отметить, что, в принципе, все его участники сохранили лицо. «Чистые» российские спортсмены благодаря компромиссному решению все же могут участвовать в зимних Олимпийских играх. А спортивные функционеры в Лозанне показали, что крепко держат вожжи: мол, никто не остается безнаказанным.

ОБМАН БЕЗ ВЕСОМЫХ ПОСЛЕДСТВИЙ

То, что россияне могут выступать в Пхёнчхане только под нейтральным флагом, — это позор для огромной гордой страны. А взыскание с России штрафа в 15 миллионов долларов, которые пойдут на борьбу с допингом, показывает, что МОК, очевидно, все же выступает за укрепление честного спорта.

Тем не менее решение верховных «властелинов колец», не запретивших полностью участие России в Олимпиаде, не удовлетворило тех спортсменов, которые в период с 2011-го по 2015 год честным и «чистым» образом сражались за олимпийские медали. Особенно тех, кого на пути к успеху «обогнали» принимавшие допинг россияне.

И заявление президента МОК Томаса Баха, что ему жаль этих атлетов и он надеется, что решение МОК может поставить точку в этом «неприятном эпизоде», здесь мало поможет. Шанс уже упущен! Жесткое наказание — скажем, дисквалификация всей российской сборной — было бы показательным. К сожалению, МОК счел это неприемлемым и принял решение в пользу символического наказания — запрета на Олимпиаде национального гимна России и российского флага.

И это несмотря на то, что Россия с управляемой на государственном уровне системой допинга пошла на беспрецедентный обман; что доказательства ее вины были всеобъемлющими, а российские власти упорно продолжают лгать; что ряд национальных антидопинговых агентств требуют полного запрета на участие в Олимпиаде для всей российской сборной...

Так что допинг-скандал остался без весомых последствий. За исключением ранее дисквалифицированных 25 российских спортсменов и пожизненного запрета вице-пре-

мьеру и бывшему министру спорта Виталию Мутко посетить Олимпиаду.

РЕВЕРАНСЫ ПЕРЕД ПУТИНЫМ?

Если Россия теперь не будет бойкотировать Олимпиаду и ее спортсмены приедут в Южную Корею в нейтральном статусе, это будет пахнуть тем, что МОК и российские власти заключили сделку еще до заседания в Лозанне. А иначе трудно поверить, что к отказу от полной дисквалификации россиян привели исключительно спортивные факторы.

Большинство российских олигархов, активно участвующих с их миллионами в делах российского спорта, стали главами компаний с одобрения Путина. Финансовое участие обеспечило некоторым из них высокие посты в международных спортивных союзах. Да и сам российский президент использует спорт как средство рекламы своей страны — и самого себя. Вполне понятно, что Бах и МОК не хотят полностью пренебрегать таким могущественным партнером и его доверенными лицами, тем самым рискуя потерять их навсегда.

В 2021 году Томас Бах вновь должен выдвигать свою кандидатуру на пост президента МОК. У главы МОК уже достаточно критиков, и он точно не хочет настраивать против себя еще и россиян. В конце концов, кто еще в случае раскола между Россией и МОК был бы готов подавать заявки на проведение Олимпиады, если не авторитарные государства в сфере влияния Путина? Не может же МОК через раз отдавать проведение Игр Китаю.

А значит, вполне вероятно, что Томас Бах останется главой МОК и после 2021 года. Не исключено даже, что во время будущих жеребьевок на проведение Олимпиады этот шанс получит Россия.

Андреас ШТЕН-ЦИМОНС,
Deutsche Welle, Германия
(Материал печатается с сокращениями)

ЕСЛИ РОССИЯ НЕ БУДЕТ БОЙКОТИРОВАТЬ ОЛИМПИАДУ И ЕЕ СПОРТСМЕНЫ ПРИЕДУТ В ЮЖНУЮ КОРЕЮ В НЕЙТРАЛЬНОМ СТАТУСЕ, ЭТО БУДЕТ ПОПАХИВАТЬ ТЕМ, ЧТО МОК И РОССИЙСКИЕ ВЛАСТИ ЗАКЛУЧИЛИ СДЕЛКУ ЕЩЕ ДО ЗАСЕДАНИЯ В ЛОЗАННЕ

Любовь в каждом вдохе

В 2014 году на большие экраны вышел драматический байопик «Вселенная Стивена Хокинга». Несмотря на весь трагизм, это очень оптимистичное кино, продемонстрировавшее нытикам всего мира, что полноценно жить можно даже будучи практически полностью обездвиженным. Но подобных историй множество. И их рассказывать зрителям нужно постоянно! И вот недавно состоялась премьера очень похожего по смыслу фильма «Дыши» с Эндрю Гарфилдом в главной роли.

Согласно сюжету, в конце 1950-х влюбленные Робин Кавендиш (Эндрю Гарфилд) и Диана (Клер Фой) поженились и отправились в свадебное путешествие в Кению. Медовый месяц был прекрасным... пока не случилась беда: Робин заболел полиомиелитом, в результате чего оказался полностью парализованным. Теперь до конца своей жизни он будет подключен к аппарату искусственной вентиляции легких, поскольку дышать самостоятельно больше не сможет никогда. Но врачи говорят, что мучения молодого человека будут недолгими... Диана же в этот трагический момент находится на последних месяцах беременности.

По возвращении в Великобританию главный герой пребывает в жутчайшей депрессии и хочет лишь одного — умереть. Но постепенно супруга Диана и новорожденный сын возвращают ему интерес к жизни. Потихоньку персонаж Эндрю Гарфилда приходит в себя и адаптируется в новых условиях. Знакомый изобретатель даже мастерит для него специальное кресло, в котором можно совершать прогулки. После этого Робин начинает собирать деньги, чтобы обеспечить подобным средством передвижения и других больных с таким же диагнозом. Этот мужчина, несмотря на всю трагичность ситуации, старается не унывать: он путешествует вместе с семьей по Испании, выступает на конференции в Германии...

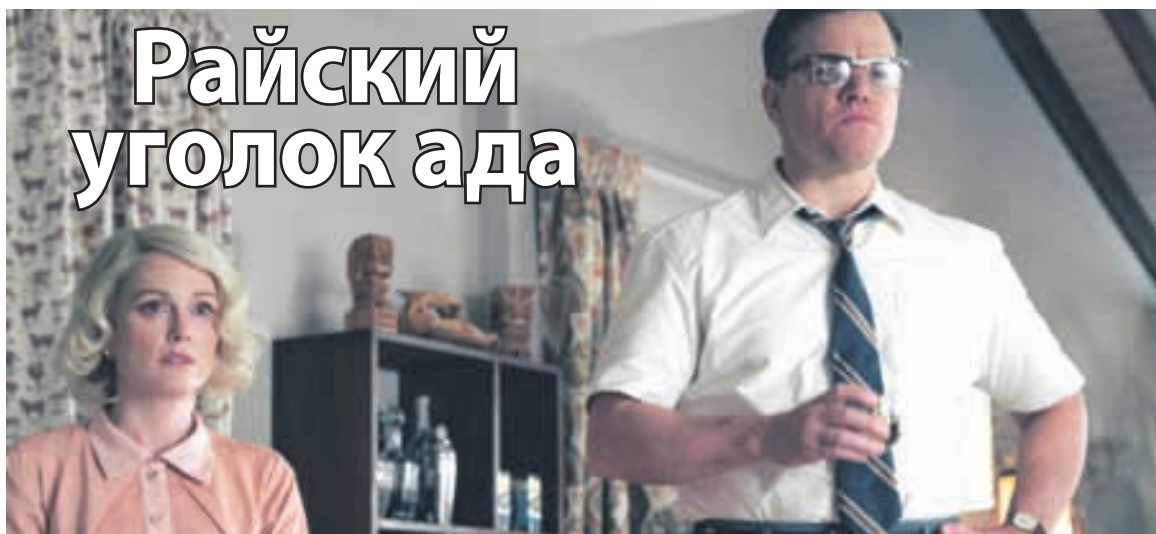
И в итоге он проживет еще много-много лет!

Главной звездой картины «Дыши» должен был стать, конечно же, Эндрю Гарфилд. В прошлом году этот талантливый молодой актер влюбил в себя зрителей, сыграв в сильнейшей драме Мела Гибсона «По соображениям совести». За эту работу ему непременно нужно было дать «Оскара». Однако не сложилось. Сейчас Гарфилд отработал тоже прекрасно, но все-таки не дотянул до своей же супервысокой планки. А вот малоизвестная британская актриса Клер Фой показала потрясающий класс. Хотя задача перед ней стояла куда более сложная, нежели у Гарфилда. Главной героине нужно было быть сверхубедительной, смелой, сильной, ведь именно она заставила жить отчаявшегося Робина.

В некоторых моментах режиссура картины слабовата (это режиссерский дебют Энди Серкиса). Да и сценарий Уильяма Николсона не самый сильный. Но все это не так уж важно. На самом деле фильм «Дыши» берет тем, что основан на реальной истории любви Робина и Дианы Кавендиш — родителей продюсера картины Джонатана Кавендиша. Истории чрезвычайно трогательной. Это невероятно мотивирующее и оптимистичное кино просто обязательно к просмотру. Пусть фильм далеко не совершенен, но к моменту финальных титров мало кто из зрителей сможет сдержать слезы. А это дорогого стоит.

ФИЛЬМ «ДЫШИ» ОСНОВАН НА РЕАЛЬНОЙ ИСТОРИИ ЛЮБВИ РОБИНА И ДИАНЫ КАВЕНДИШ — РОДИТЕЛЕЙ ПРОДЮСЕРА КАРТИНЫ ДЖОНАТАНА КАВЕНДИША. И ЭТО ОЧЕНЬ ТРОГАТЕЛЬНО

Райский уголок ада

Не так давно Джордж Клуни заявил, что прощается с кинематографом. Знаменитый актер отметил, что снимался в кино для того, чтобы заработать на жизнь и оплачивать счета. Но когда он продал компанию по производству текилы, то перестал нуждаться в средствах. Теперь же кинематографический Оушен хочет сосредоточиться на семье и воспитании детей.

Вполне очевидно, что Клуни когда-то все же вернется в кино. Ведь многие знаменитости неоднократно прощались и все равно возвращались... А может, это заявление должно было подогреть интерес публики к последней режиссерской работе Джорджа Клуни — картине «Субурбикон»? Эта версия имеет право на жизнь.

Итак, добро пожаловать в 1950-е в солнечный Субурбикон — райский маленький городишко в самом центре Америки, в котором живут только счастливые семьи. Этот населенный пункт — настоящее воплощение американской мечты! Но в один жуткий

зрительный, и приводит в дом Лоджей страхового инспектора (Оскар Айзек).

Довольно быстро создатели фильма раскрывают все карты: да, муж и сестра-близняшка сговорились убить Роуз. Горе-супруг хотел получить страховку и со своей новой возлюбленной и сыном бежать на Арубу. Там он надеялся отыскать свой рай. Вот только все его планы полетят к черту.

Параллельно нам рассказывают, как в «белом» Субурбиконе поселилась семья афроамериканцев. До самого последнего кадра непонятно, для чего в прин-

можно, поэтому у него и получился столь яркий персонаж. А еще актер полностью реабилитировался после неудачных работ в картинах «Джейсон Борн» и «Великая стена».

В «Субурбиконе» отличную пару Дэймону составляет Джулианна Мур, которой нужно было сыграть две роли одновременно. А это не самая простая задачка. Актриса в последнее время радует зрителя все больше и больше: еще не остыли восторги от ее прекрасной игры во втором фильме Kingsman!

На самом деле идея снять «Субурбикон» появилась у братьев Коэнов («Фарго», «Игры джентльменов», «Плохой Санта», «После прочтения сжечь», «Шпионский мост», «Да здравствует Цезарь!») еще в конце 1990-х. Именно тогда они впервые обратились к предложением к Джорджу Клуни. Но по неизвестным причинам работа над картиной так и не на-

НУЖНО ДОТЕРПЕТЬ ДО САМОГО КОНЦА, И ЗА УСЕРДИЕ НЕПРЕМЕННО БУДЕТ НАГРАДА — ТОЛЬКО ТОГДА ВЫ ПОЙМЕТЕ МОРАЛЬ ЭТОЙ КИНЕМАТОГРАФИЧЕСКОЙ БАСНИ

день жизнь Субурбикона изменится навсегда...

Гарднер Лодж (Мэтт Дэймон) живет вместе с прикованной к инвалидной коляске женой Роуз (Джулианна Мур) и сыном Ники (Ноа Джуп). Однажды вечером, когда у Лоджей в гостях была сестра-близнец Роуз — Маргарет (Джулианна Мур), в дом врываются грабители. Всех членов семьи усыпляют при помощи хлороформа. В итоге Роуз не просыпается... Гарднер вроде как убит горем. Маргарет же не сильно страдает и готова занять место своей только что умершей сестры. Оправдывается она так: «Ребенку нужна мама».

В то же время оказывается, что некоторое время назад жизнь Роуз была застрахована на довольно-таки крупную сумму. Этот факт, действительно очень подо-

ципе была введена эта линия. К слову, финал в этом кино действительно очень сильный и неожиданный.

«Это очень мрачный и очень смешной фильм. Юмор братьев Коэнов (авторы сценария. — Прим. ред.), помноженный на стиль Джорджа Клуни. Картина очень современна, несмотря на то, что действие происходит в 1950-е; она рассказывает о том, что происходит в США и сегодня. За привлекательным образом идеальной семьи скрывается отвратительная суть», — рассказывает исполнитель главной роли Мэтт Дэймон.

Этому знаменитому голливудскому актеру неоднократно приходилось работать с Джорджем Клуни. Вполне очевидно, что Дэймону было очень комфортно на съемочной площадке. Воз-

чалась. И вот спустя многие годы «Субурбикон» наконец-то увидел свет.

На первый взгляд, это очень странное — просчитываемое и достаточно плоское — кино. Местами, несмотря на фирменный коэновский юмор, даже скучное. Но нужно дотерпеть до самого конца, и за усердие непременно будет награда — только тогда вы поймете мораль этой кинематографической басни. Но даже после финальных титров вы непременно будете еще долго размышлять об увиденном. Эта лента, как хорошее вино, с невероятным послевкусием. За что отдельно спасибо режиссеру Джорджу Клуни. Так что, может, ему стоило бы просто побыть «в декрете» пару-тройку лет, а потом снова вернуться и презентовать нам еще нечто подобное?

Страницу подготовила Евгения ПРОРЫВАЙ

Главный редактор —
Анна СПИВАК,
ответственный секретарь —
Алексей СОКУР

Свидетельство о госрегистрации
КВ №21058-10858 ПР
от 14.11.2014 г.

Редакция:
г. Киев,
бул. Леси Украинки, 26

Пишите по адресу:
ООО «Структура ИТ»,
а/я 155,
г. Киев, Украина,
04080

Учредитель и издатель:
ООО «Структура ИТ»
Тел.: (044) 359-04-54
e-mail: gazetavv@i.ua

Газета отпечатана
ООО «Мега-Полиграф»
04073 г. Киев,
ул. Марка Вовчка, 12/14

Заказ №
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Тираж 87 138 экз.

Рекомендованная цена
2 грн. 50 коп.

Подписной индекс:
23115

При использовании публикаций
ссылка на газету «ВВ» обязательна.

Редакция газеты «ВВ» может
не разделять мнение авторов.

Ответственность за материалы
в рубрике «Точка зрения»
несут авторы текстов.

Ответственность за содержание
рекламных материалов
несет рекламодатель.